

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 18 marca 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Marchwicka

Protokolant: Monika Kania

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Stare Miasto -----

po rozpoznaniu rozprawie w dniach 05.04.2013r., 14.05.2013r., 06.06.2014r., 13.08.2013r., 11.10.2013r., 12.12.2013r., 24.01.2014r. i 11.03.2014r. we W. sprawy

A. S. (A. S.)

syna P. i E. z domu G.

urodz. (...) w W.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że

w dniu 08 czerwca 2012 r. we W. przy pomocy farby w sprayu poprzez pomalowanie dokonał uszkodzenia elewacji budynku znajdującego się przy ul. (...) oraz zawieszono na nim banera reklamowego powodując straty w wysokości 5872,02 zł czym działał n/sz firmy Administracja (...)

tj. o czyn z art.288§1 k.k.

*****

I. uznaje oskarżonego **A. S.** za winnego tego, że w dniu 08 czerwca 2012 r. we W. przy pomocy farby w sprayu poprzez pomalowanie dokonał uszkodzenia elewacji budynku znajdującego się przy ul. (...) powodując straty w wysokości 282,03 zł czym działał na szkodę (...) S.c. co stanowi wykroczenie z art.124 k.w. i za to na podstawie art.124 k.w. w zw. z art.24§1 i 3 k.w. wymierza mu grzywnę w kwocie 1000 zł (jednego tysiąca złotych);

II. na podstawie art.124§4 k.w. orzeka od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) S.c. kwotę 282,03 zł tytułem obowiązku zapłaty równowartości wyrządzonej szkody;

III. na podstawie art.30§1 k.w. orzeka przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/518/12 k.24 pod poz. 1 (Drz 791/12);

IV. na podstawie art.82 k.p.o.w. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 08.06.2012r. przyjmując iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny grzywnie w kwocie 200 zł;

V. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w tym od opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08 czerwca 2012r. funkcjonariusze policji D. P. i D. W. zostali powiadomieni o tym, że mężczyzna i kobieta dokonali zniszczenia elewacji budynku położonego we W. przy ul. (...).

Funkcjonariusze policji stwierdzili, że na elewację zostały naniesione 4 napisy każdy na powierzchni ok.150 cm na 40 cm, w tym o treści „B. sky”

Ponadto na baner reklamowy funduszu Hipotecznego (...) umieszczony na tej elewacji przy użyciu fary w kolorze czerwonym została naniesiona kropka.

Powyższe napisy naniósł A. S..

/dowód: zeznania świadka D. P. k. 133-135, k.9;

częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. S. k.94-96;

zeznania świadka S. J. k. 144-146;

zeznania świadka M. S. k.147-150;

protokół oględzin k. 7

dokumentacja fotograficzna k.176-177/

A. S. został zatrzymany w dniu 08 czerwca 2012r. o godzinie 01:20, a następnie zwolniony o godzinie 17:00.

/dowód: protokół zatrzymania k.12;

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego k.10/

W wyniku przeszukania A. S. ujawniono puszkę farby w sprayu koloru czerwonego o pojemności 400 ml.

/dowód: zeznania świadka D. P. k. 133-135, k.9

protokół przeszukania k.2-3;

protokół zatrzymania rzeczy k.4-6/

A. S. usunął farbę naniesioną na baner reklamowy jak również przy pomocy żelu do ściągania graffiti próbował usunąć napisy z elewacji.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. S. k. k.94-96;

fotografie k.130-132

Usunięcie naniesionych na elewację napisów wymagało:

- zeskrobania powłoki malarskiej emulsyjnej z powierzchni 3,7m²
- zagruntowania powierzchni tynku na powierzchni 5,93 m²
- wykonania przecierki cementowo wapiennej 3,7m²
- zagruntowanie powierzchni 5,93²
- nałożenie powłoki malarskiej 5,93m²

- zabezpieczenie folią ram drewnianych
- zabezpieczenie folią podłoża (chodnika)
- zmycie farby w sprayu z baneru reklamowego o powierzchni 0,02m²
- zmycie farby w sprayu z ramy okiennej 0,06m²

Łączny koszt wykonania tych robót wynosił 282,03 zł.

Usunięcie napisu o treści „buy sky” wymagałoby poniesienia kosztów w kwocie 51,25 zł

/dowód: opinia biegłego k. 208-228

opinia uzupełniająca k.241-243/

A. S. 25 września 1984r., jest kawalerem, pracuje dorywczo, jest wolontariuszem w fundacji (...), nie ma nikogo na utrzymaniu.

A. S. nie był uprzednio karany.

/dowód: dane o osobie oskarżonego Ł. J. k.93, k.23; dane o karalności oskarżonego A. S. k.27/

A. S. w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień, na rozprawie również nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W złożonych wyjaśnieniach podał, że wprawdzie naniósł na elewację napis jednakże tylko jeden o treści „buy sky” oraz kropkę koloru czerwonego na baner reklamowy, jednakże za zgodą administratora budynku E. B. powyższe malunki usunął i winien odpowiadać jedynie za umieszczenie rysunku w przestrzeni publicznej (k.94-96)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń mających na celu określenie zakresu odpowiedzialności oskarżonego A. S. Sąd dysponował jego wyjaśnieniami składanymi na rozprawie, jak i zeznaniami świadków, a także protokołem oględzin elewacji, zatrzymania, przeszukania.

W toku postępowania sądowego uzyskano również dokumentację fotograficzną sporządzoną przez policję w toku oględzin, jak również opinię biegłego z zakresu budownictwa celem ustalenia rzeczywistego rozmiaru strat poniesionych przez pokrzywdzonego.

Nadto Sąd dla oceny sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego wykorzystał podawane przez niego dane, zaś w zakresie jego dotychczasowego trybu życia – dane o karalności.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonego nie można było pominąć, iż realizując swe szeroko pojęte prawo do obrony mógł złożyć wyjaśnienia dla siebie najbardziej korzystne. Dopóki jednak wyjaśnienia te znajdowały odzwierciedlenie w pozostałych dowodach, stanowiąc z nimi spójną całość, nie było powodów do uznania, iż nie zasługują one na wiarę.

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie przebiegu zdarzenia co do zasady zasługiwały na wiarę, mianowicie w tym zakresie w jakim przyznał, że umieścił napis na elewacji budynku oraz banerze reklamowym, jak również że usunął napisy za zgodą ówczesnego administratora budynku E. B..

Natomiast wyjaśnienia oskarżonego w których podał, iż naniósł jedynie jeden napis oraz że w jego ocenie zachowanie polegało jedynie na umieszczeniu napisu w przestrzeni publicznej Sąd ocenił krytycznie.

Sąd jako wiarygodne ocenił zeznania świadka D. P., który opisując zdarzenie w czasie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym podał, że uzyskał zgłoszenie zniszczeniu elewacji budynku przy u. L. 4 poprzez naniesienie 4 napisów każdy o powierzchni 150 cm na 40 cm. Zeznania świadka D. P. składane w postępowaniu przygotowawczym wskazywały na to, że cztery opisane wyżej napisy były świeżo malowane, zaś wskazywany przez świadków zdarzenia sprawca podczas pościgu na widok policjanta odrzucił trzymaną w ręku puszkę z farbą w sprayu koloru czerwonego. Powyższa puszka została zabezpieczona, a zatrzymanym mężczyzną okazał się A. S..

Relacja ta co do opisu elewacji odpowiadała zarówno treści protokołu oględzin miejsca zdarzenia sporządzonego przez świadka S. J., jak i zeznaniom świadka M. S., który w tej czynności uczestniczył. Obaj funkcjonariusze policji wskazywali na to, że napisy na elewacji koloru czerwonego były świeże i wykonane w podobnym stylu, co potwierdziła zarówno dokumentacja fotograficzna uzyskana z policji jak i przedłożona przez oskarżonego.

W ocenie Sądu świadkowie ci nie mieli racjonalnych powodów do składania zeznań niekorzystnych dla oskarżonego. Zeznania te natomiast stały w sprzeczności z wyjaśnieniami oskarżonego, który przyznawał się do autorstwa jedynie jednego napisu i kropki na banerze reklamowym.

Zeznania świadka G. P. nie miały istotnego znaczenia dla ustaleń faktycznych albowiem dotyczyły jedynie potwierdzenia jego tożsamości.

Świadek E. B. nie była naocznym obserwatorem umieszczenia napisów na elewacji, a jako ówczesny administrator budynku została powiadomiona o tym fakcie i jej zeznania składane w postępowaniu przygotowawczym dotyczyły jedynie wartości strat poniesionych przez pokrzywdzonego, oszacowanych przez nią na kwotę 4489,50 zł co do L. (...). Oraz 1382,50 zł w zakresie Funduszu Hipotecznego (...). Na rozprawie świadek wskazała, że dokonywała oględzin elewacji i stwierdziła co najmniej dwa dość spore napisy koloru czerwono – czarnego pod oknem oraz pomalowany baner nad oknem budynku przy ul. (...). E. B. potwierdziła również, że oskarżony podjął próbę doczyszczenia elewacji, która nie była skuteczna. Odnośnie prac prowadzonych na zlecenie pokrzywdzonego mających na celu doprowadzenie elewacji do stanu poprzedniego świadek wskazała, że elewacja była czyszczona z graffiti, które to prace wykonywała firma Usługi (...).

Czynność wykonawcza przestępstwa zniszczenia mienia penalizowanego przez art.288§1 k.k. jak i wykroczenia opisanego w art.124 k.w. polega na zniszczeniu, uszkodzeniu lub uczynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy. Zniszczenie i uszkodzenie rzeczy nie różnią się jakościowo, lecz tylko ilościowo, i polegają na powodowaniu fizycznych zmian w strukturze rzeczy (por. Kodeks karny. Komentarz. A. M.) .

Sąd podziela ugruntowany już pogląd zawarty w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2002r. V KKN 362/11 iż uszkodzenie mienia poprzez umieszczenie napisu w miejscu do tego niewyznaczonym tylko wówczas mogło stanowić przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. z 1969 r. (bądź w zależności od wysokości szkody wykroczenie z art. 124 k.w.), jeśli w wyniku tego działania nastąpiło pomniejszenie wartości materialnej lub użytkowej budynku, obiektu lub innej rzeczy na tyle, że do usunięcia tego uszkodzenia konieczne było naruszenie ich substancji. Wypełnia bowiem warunki uszkodzenia rzeczy umieszczenie na budynku lub innej rzeczy napisów lub rysunków (tzw. graffiti), jeżeli pomniejszają one ich wartość materialną lub użytkową w takim stopniu, iż do usunięcia uszkodzenia konieczne jest naruszenie substancji budynku lub innej rzeczy.

O ile mając na uwadze treść omówionej niżej opinii biegłego nie budziła wątpliwości okoliczność dotycząca naruszenia struktury elewacji budynku poprzez naniesienie na nią napisów a także konieczność podjęcia opisanych w opinii prac celem ich usunięcia, które w konsekwencji prowadziły do wniosku, iż doszło do zniszczenia elewacji, o tyle wątpliwości Sądu wzbudziła wskazywana w treści zarzutu wartość szkody.

Po pierwsze należało wskazać, że w wyniku wydanego przez sąd postanowienia o zwrocie sprawy Prokuratorowi celem uzyskania wniosku o ściganie pochodzącego od właściciela banera reklamowego zatem Funduszu Hipotecznego (...) wniosek taki nie został uzyskany. Podmiot ten wskazał natomiast, że nie jest zainteresowany ściganem (por. k.47),

a tym samym wobec wymaganego treścią art.288§4 k.k. wniosku o ściganie postępowanie w tym zakresie nie było prowadzone, a w konsekwencji z opisu czynu Sąd wyeliminował zniszczenie tego baneru. Ponadto treść opinii biegłego wskazywała, że z uwagi na tworzywo z jakiego baner został wykonany usunięcie napisu nie wiązało się z koniecznością naruszenia jego substancji i można przyjąć, że jego usunięcie polegało na prostym zmyciu farby.

Po drugie wątpliwości Sądu wzbudziła zarówno podawana przez E. B. w toku postępowania przygotowawczego wartość szkody jaką poniósł (...) s.c., jak i przedłożona przez pokrzywdzonego L. (...) faktura która miała obejmować prace niezbędne do doprowadzenia elewacji do stanu poprzedniego w zakresie jej zniszczenia przez oskarżonego. W tym też celu Sąd powołał biegłego z zakresu budownictwa.

Treść faktury datowanej na 05.12.2012r. (k.56) wskazywała, że wartość prac wykonanych przez J. N. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Usługi (...) za prace przy elewacji przy ul. (...) wynosiły 2706 zł brutto (netto 2200 zł).

Trzeba zauważyć, że świadek P. K. reprezentujący pokrzywdzonego (...) s.c. w zeznaniach składanych na rozprawie nie umiał wskazać jakie konkretnie prace obejmowała powyższa faktura, stojąc jednak na stanowisku, że wyłącznie takie, które miały na celu doprowadzenie elewacji do stanu sprzed naniesienia na nią napisów w dniu objętym zarzutem. Świadek potwierdził natomiast wyjaśnienia oskarżonego w zakresie dotyczącym podjętej przez niego próby usunięcia naniesionych na elewację napisów, choć jak wskazał nie była ona skuteczna.

Dokumentacja fotograficzna uzyskana w toku postępowania sądowego z oględzin elewacji przeprowadzonych przez policję pozwalała przyjąć, że malunki naniesione zostały na obszar elewacji pod trzema oknami oraz na fragmencie fasady budynku pomiędzy nimi, przy czym napis o treści „buy sky”, do którego autorstwa przyznawał się oskarżony

Świadek J. N. który jak twierdził wykonywał prace mające na celu doprowadzenie elewacji do stanu poprzedniego wskazywał, że miały one miejsce w okresie letnim, natomiast faktura datowana była na 05.12.2012r.

Natomiast pismo bez daty sygnowane pieczęcią firmową Usługi (...) na etapie postępowania przygotowawczego (vide k.17) wskazywało, że L. (...) szacuje straty spowodowane zniszczeniem elewacji wyniosły 3650 zł na które składać się miały koszty: szpachlowania ścian, szlifowania malowania i gruntowania, szlifowania okien, impregnacji okien i ich malowania oraz wykonania w/w prac.

Złożone na etapie postępowania przygotowawczego zeznania ówczesnego administratora budynku E. B. wskazywały na to, że wartość strat powstałych w wyniku uszkodzenia elewacji budynku wyniosły 4489,50 zł zaś banera reklamowego Funduszu (...) 1382,52 zł.

Sporządzona przez biegłego z zakresu budownictwa opinia wskazywała, że farba w sprayu po naniesieniu na chropowatą powierzchnię tynku wypełni pory tego tynku co spowoduje, iż nie ma możliwości technicznych aby taką powłokę farby ściągnąć bez naruszenia struktury istniejącej powłoki malarskiej z naruszeniem nawet wierzchniej struktury tynku.

Z uwagi na to, że tynk nie ma idealnie gładkiej powierzchni na której można byłoby farbę w sprayu dokładnie zetrzeć bez naruszenia podłoża, natomiast nie ma uzasadnionej przyczyny aby skuwać tynki dla usunięcia malowideł typu graffiti.

Natomiast baner wykonany z dużym prawdopodobieństwem z tworzywa sztucznego nie został trwale uszkodzony poprzez wykonanie na nim malunków typu graffiti. Jego powierzchnia była gładka a zatem można było usunąć w/w graffiti przy użyciu środków chemicznych nie naruszając powłoki banera (por. strona 9 opinii biegłego).

Biegły wskazał również, jakie prace były niezbędne dla usunięcia napisów naniesionych na elewację budynku przy użyciu farby w sprayu i wycenił je na kwotę 282,03 zł, która to wycena w ocenie Sądu nie nosiła błędów natury logicznej

ani rachunkowej, zwłaszcza że biegły na rozprawie wskazał powody dla których taką wartość wyliczył, a wynikała ona również z kosztorysu zawartego na str. 13 i następnych opinii.

Tym samym Sąd przyjął, że kwota 282,23 zł jest wartością realną szkody poniesionej przez pokrzywdzonego, zwłaszcza że pozycja dotycząca usunięcia farby z banera reklamowego nie miała wpływu na ustalenie tych kosztów.

Sąd zauważył również, że niezależnie od treści wyjaśnień oskarżonego doprowadzenie elewacji do stanu poprzedniego z uwagi na ulokowanie malunków wymagało usunięcia z niej zarówno tych w kolorze czerwonym, jak i tych w kolorze czarnym, co do których autorstwa oskarżony się nie przyznawał.

W oparciu o powyższe dowody, Sąd doszedł do przekonania, iż oskarżony A. S. dopuścił się popełnienia czynu polegającego na tym, że w dniu 08 czerwca 2012 r. we W. przy pomocy farby w sprayu poprzez pomalowanie dokonał uszkodzenia elewacji budynku znajdującego się przy ul. (...).

Z uwagi na wartość szkody Sąd zmienił jednak kwalifikację prawną czynu przyjmując, że stanowi on wykroczenie z art.124§1 k.w., albowiem w czasie jego popełnienia szkoda ta nie przekraczała ¼ minimalnego wynagrodzenia (Art. 124 § 1 k.w. został zmieniony przez art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 27 września 2013 r. (Dz.U.2013.1247) zmieniającej nin. ustawę z dniem 9 listopada 2013 r.).

Niewątpliwie bowiem doszło do wymaganego treścią przepisu zarówno art.288§1 k.k. jak i art.124§1 k.k. naruszenia substancji rzeczy, albowiem farba w sprayu została naniesiona na powierzchnię elewacji, z której nie można jej było zmyć w sposób trwały przy użyciu wskazanych i użytych przez oskarżonego środków chemicznych.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego było działaniem zawinionym. Oskarżony bowiem nie jest osobą chorą, ani cierpiącą na niedostatki umysłowe, zatem nie zachodzą okoliczności, które mogłyby umniejszać lub wyłączać jego winę.

Spożyty w dniu zdarzenia alkohol jedynie spowodował większą łatwość, z jaką oskarżony czynu tego się dopuścił i dopiero w chwili zatrzymania pomyślał o realnych skutkach popełnionego czynu.

Wymierzając karę za Sąd kierował się wskazaniem art.33 §1 – 4 Kodeksu wykroczeń, a zatem w pierwszej kolejności miał na uwadze granice zagrożenia ustawowego powyższego czynu karą grzywny zatem zgodnie z art.24§1 k.w. od 20 do 5000 złotych.

Ponadto Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości powyższego czynu oraz pobudki A. S.. Nadto Sąd miał na uwadze jego warunki osobiste i majątkowe.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze stopień zawinienia oskarżonego a także baczenie aby wymierzona kara stanowiła zarówno represję wobec niego stanowiąc sprawiedliwą odpłatę za popełniony czyn, jak również aby czyniła zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Sąd miał na uwadze również nagminność tego rodzaju czynów, zaś w przekonaniu Sądu właśnie z uwagi na ten element kara powinna spełniać również cele w zakresie świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd w pełni podziela stanowisko zgodnie z którym jakkolwiek nagminność (częstotliwość) określonego rodzaju przestępstw stanowi fakt leżący poza konkretnie popełnionym czynem, to jednak sprawca - jeżeli ma lub może mieć świadomość tego zjawiska - przyłącza się niejako do zachowań, które ze względu na swą masowość stanowią zagrożenie ładowi społecznemu o takim natężeniu, że fakt ten może być uwzględniony jako okoliczność obciążająca przy wymiarze kary.

Okolicznością jaka mogła zostać uznana jako łagodząca był młody wiek oskarżonego, choć należało jednocześnie mieć na uwadze, iż mimo młodego wieku oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu. Ponadto przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze podnoszona przez oskarżonego okoliczności dotyczące podjętej przez niego próby doprowadzenia elewacji do stanu poprzedniego przy pomocy żelu do usuwania graffiti.

Dlatego też Sąd kierując się wskazaniem art. 33§1 – 4 k.w. oraz art.24§1 i 4 k.w. wymierzył A. S. za przypisany mu czyn karę grzywny w kwocie 1000 zł a zatem mieszczącą się w dolnych granicach zagrożenia ustawowego a jednocześnie leżącą w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych oskarżonego.

Na poczet powyższej kary Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania zgodnie z zasadami art.82 k.p.ow.

Wobec tego, że szkoda nie została naprawiona przez oskarżonego na podstawie art.124§4 k.w. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego (...) S.c. kwotę 282,03 zł tytułem obowiązku zapłaty równowartości wyrządzonej szkody.

Nadto na podstawie art.30§1 k.w. Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/518/12 k.24 pod poz. 1 (Drz 791/12).

Kierując się sytuacją majątkową obwinionego i przewidywaną nieefektywnością egzekucji Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych oraz od opłaty na podstawie art.624§1 k.p.k. oraz art.17 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.